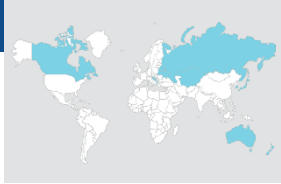

Andere Ontwikkelde Landen

Aan: Onderhandelaars uit andere ontwikkelde landen op de VN-klimaatop
 Onderwerp: Briefing over de doelen van de onderhandelingen
 Bevat: Australië, Canada, Japan, Nieuw-Zeeland, Rusland en andere voormalige Sovjet-republieken, Zuid-Korea, enz.

Doelen

De andere ontwikkelde landen trachten te onderhandelen over een globale overeenkomst om de uitstoot van de broeikasgassen te verminderen om de beste uitkomst voor zowel onze economieën en nationale belangen, als voor de hele wereld te bereiken. Tijdens de klimaatonderhandelingen van de VN in 2015 in Parijs, spraken de landen af om de opwarming van de aarde te beperken tot een doelstelling van “ver beneden 2°C” boven het pre-industriële niveau. Jij moet nu over het volgende beslissen:

1. Het al dan niet overgaan tot acties om de koolstofemissies te beperken. Zonder maatregelen verwacht men dat de emissies zullen blijven groeien. Je kan beslissen wanneer de emissies zullen stoppen met groeien, wanneer ze zullen beginnen te dalen, en met welk percentage de emissies jaarlijks zullen afnemen – als je tenminste al overgaat tot emissiebeperkingen.
2. Of je al dan niet een verbintenis wil aangaan om ontbossing te verminderen, of om bebossing of herbebossing te verhogen.
3. Hoeveel je al dan niet zal bijdragen aan het Groene Klimaatfonds, dat bedoeld is om tegen 2020 minstens \$100 miljard /jaar te voorzien voor ontwikkelingslanden om hun uitstoot te verminderen en zich aan te passen aan de klimaatverandering.

Context

De wetenschappelijke consensus over het klimaat is duidelijk: meer dan 97% van de klimaatwetenschappers zijn het erover eens het klimaat aan het veranderen is, dat het in de eerste plaats veroorzaakt wordt door het gebruik van fossiele brandstoffen en dat de gevolgen verschrikkelijk kunnen zijn. Veel ontwikkelde landen voelen nu al de effecten, van een stijgende zeespiegel tot langdurige droogte.

Publieke Opinie

De meerderheid van de bevolking in onze landen gelooft dat de klimaatverandering reëel is dat menselijke activiteiten er significant toe bijdragen. De meesten ondersteunen internationale akkoorden om de klimaatverandering aan te pakken, maar zijn tegen die maatregelen die de kosten van het levensonderhoud verhogen. De klimaatverandering staat bijna onderaan in de prioriteitenlijstjes van de meeste mensen, ver onder de nationale veiligheid, de economie en jobs. De bevolking is sterk gekant tegen elk akkoord dat geen inspanningen eist van de VS en de ontwikkelingslanden.

Opportunities

Gelukkig zouden emissieverminderingen de volksgezondheid kunnen verbeteren, jobs creëren en de energiebevoorrading veilig stellen, in het bijzonder omdat hernieuwbare energie beter betaalbaar wordt.

Bossen en landgebruik

Hoewel we kunnen beloven om de emissies door ontbossing en landdegradatie in ons blok te verminderen (REDD), zouden we daarmee slechts een klein deel van onze emissies aanpakken.

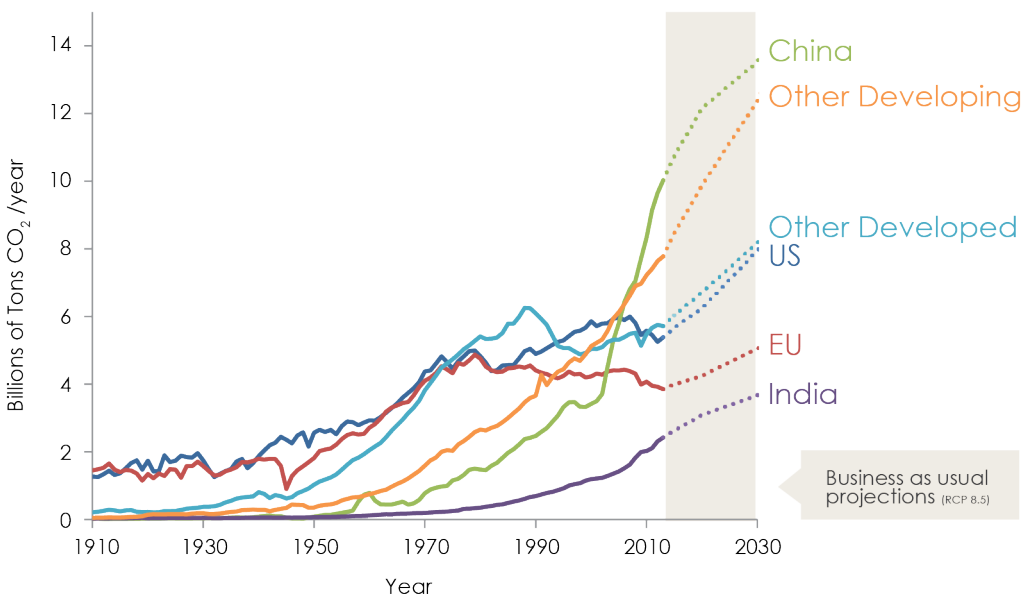
Nationale Actie

Om de klimaatverandering aan te pakken deden onze landen in Parijs toezeggingen, die, wanneer ze gecombineerd worden, de groei in emissies zouden stoppen en daarna de emissies lichtjes verminderen. Van het Canadese teerzand tot de Australische steenkool en de Russische olie en gas, veel van onze economieën hangen af van fossiele brandstoffen voor inkomsten en jobs. Canada trok zich terug uit het laatste grote klimaatakkoord, het Kyoto-protocol. Australië had een fiscaal beleid m.b.t. koolstof, maar schafte dat af. Met het toenemende bewustzijn over de klimaatverandering en de dalende kosten van hernieuwbare energie, zijn de maatregelen tegen de klimaatverandering op vele plaatsen echter aan het versnellen. Elk akkoord dat de grootste economische last om de klimaatverandering te beperken op ons legt, is politiek niet aanvaardbaar. De rest van de wereld moet instemmen met significante acties om tot een effectief akkoord te komen.

Globale Landschap

- De emissies in China, India en andere ontwikkelingslanden groeien snel. China alleen al is nu verantwoordelijk voor 30% van de globale CO₂-uitstoot. De totale emissies van de ontwikkelingslanden zullen binnenkort die van alle ontwikkelde landen overstijgen.
- In de VS is de uitstoot per capita meer dan het dubbele dan die in de EU. Toch hebben de VS beloofd om hun uitstoot maar met 26-28% te verminderen tegen 2025 t.o.v. het niveau in 2005. Bijkomend krijgt deze belofte sterke politieke tegenkanting van de leden van het Amerikaanse Congres en van mensen die een zakelijk belang hebben bij het voortzetten van de consumptie van fossiele brandstoffen. Ondanks deze uitdagingen, toont onderzoek uit de VS, inclusief het rapport "Risky Business" dat onderschreven werd door de voormalige Amerikaanse ministers van Financiën van beide partijen (<http://riskybusiness.org>), aan dat de uitstelkosten hoog zijn en dat de meeste staten in de VS voordeel zullen hebben bij beleidsmaatregelen die de uitstoot beperken.
- De minder ontwikkelde landen blijven benadrukken dat reducties in hun uitstoot uitgebreide financiële hulp vereist van ontwikkelde landen, maar corruptie tiert welig in deze landen waardoor de financiële hulp vaak haar doel voorbij schiet. Ze hebben mogelijk ook een voorkeur voor bosbeleid boven het beperken van de uitstoot uit fossiele brandstoffen, maar dat is – hoewel belangrijk – onvoldoende om de klimaatuitdaging aan te gaan.

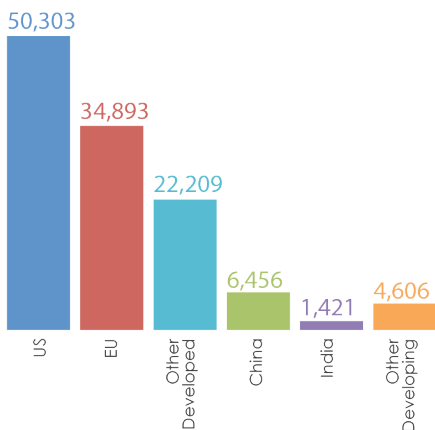
CO₂-Emissies uit Fossiele Brandstoffen en Cementproductie

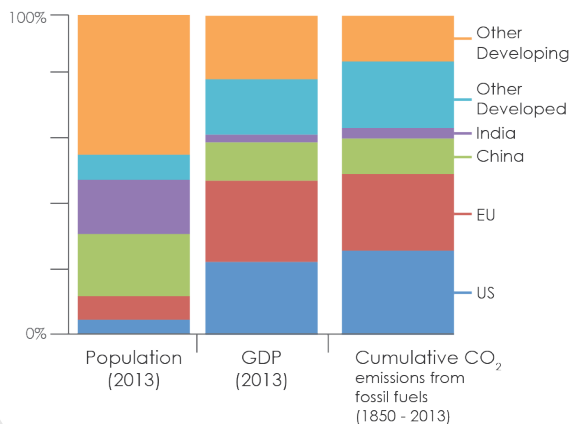
China is 's werelds grootste uitstoter van CO₂. Zonder maatregelen, zal de uitstoot van de ontwikkelingslanden naar verwachting meer dan verdrievoudigen tegen 2100.

Zweden hield een jaarlijkse emissiereductie van 4.5% vol om hun afhankelijkheid van olie te verlagen (1976-1986). In Frankrijk en België zagen we in die periode dezelfde inspanningen. Van de andere kant waren de meest significante historische emissiereducties het gevolg van een financiële of politieke crisis. Volgens UNEP is een jaarlijkse reductie van 3.5% extreem ambitieus.

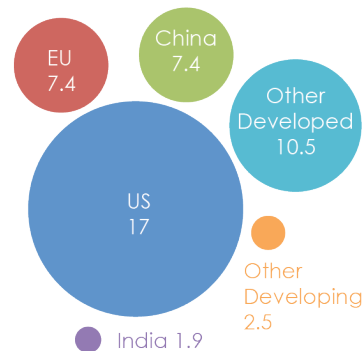
GDP per person (2010 US Dollars)

Population Wealth and Cumulative Emissions

Emissions per person 2013 (tons CO₂ per year)

Hoewel de cumulatieve emissies tot nu toe hoger waren in de ontwikkelde landen (i.e., de **VS**, **EU**, en **andere ontwikkelde landen**), haalt de groei van de bevolking, het BBP per persoon, en de emissies in de ontwikkelingslanden die van de ontwikkelde landen sterk in. Onder de "business-as-usual"-veronderstellingen zullen de cumulatieve emissies van alle ontwikkelde landen (**VS**, **EU**, en **andere ontwikkelde landen**) tegen 2100 naar verwachting dalen tot 37% van het totaal.

Sinds 1980 zijn de emissies per persoon dramatisch toegenomen in **China** en **India** (respectievelijk met 391% en 285%) maar zijn gedaald in de **VS** en **EU** (respectievelijk met 20% en 26%).